

Sau đó cô ch p l y m y t gi y b c, còn h n thì kéo cô v phía mình, ôm hôn say đ m. Đó là m t chi c hôn r t dài.

Toa h ng nh t ch ng có m y hành khách. Pierre Joli ch n cho mình m t cupe tr ng. H n hy v ng s đ c ng i m t mình, không ai qu y r y trong su t cu c hành trình. Th nh ng khi tàu b t đ u chuy n bánh thì c a cupe b t m và m t cô gái tóc vàng l ch s , tay xách chi c va-li da, b c vào. Cô ta c ki ng chân nâng chi c va-li lên giá đ hành lý, tuy nhiên vi c đó rõ ràng là quá s c đ i v i c Pierre đ ng đ y nhi t tình giúp cô gái.

- R t cảm n ! - Cô m m c i và trong m t thoáng, m t h g p nhau. Ánh m t c a cô gây cho h n c m giác r ng cô có ý ve vãn đôi chút. Nh ng n u qu nh v y th t thì cô đã không g p may.

Sau m t ngày khá n ng n , h n đã m t r r i và ch mong c m t đ i u duy nh t: Ch p m t vài ti ng đ tr c khi tàu đ n Lyon có th l y l i s c l c và ch nh đ n t th . H n hy v ng Virginia s ra t n ga đón. Đã 5 năm tr i h không g p nhau và trong su t th i gian đ ng đ ng đó, h n đã bu n nh cô bi t bao.

Cô gái tóc vàng ng i xu ng, ch m thu c hút và rút t túi ra m t cu n sách. H n th m nh n xét r ng cô ta có đôi chân th t đ p và rõ ràng cô ta cũng r t ý th c đ c đ i u đó. lát sau, h n c thu x p ch ng sao cho th t tho i mái, đ n t t đèn nh đ u gi ng mình và thi p đi.

Khi h n t nh đ y, cô gái tóc vàng v n ng i và đang tuy t v ng l c l i, tìm ki m chi c túi xách c a mình.

- Ôi th t kinh kh ng, - cô th t lên, - tôi b m t ví r i! Bi t làm sao đây? Bây gi tôi không còn m t xu nào h t, mà tôi c n ph i có 200 ph -răng đ mua vé máy bay.

Cô gái nhìn vào m t h n:

- Anh có th cho tôi vay 200 ph -răng đ c không?

Cô h i th ng th ng, ráo ho nh c nh đang h i xin vài que diêm v y. Dù th nào thì ti n nong trong ng i Pierre gi đây cũng ch ng có nhi u nh n gì. Và t t c nh ng gì hi n có trong ví

K c p g p bà già

Tác Giả: Saigon Echo s u t m
Thứ Bảy, 04 Tháng 6 Năm 2011 06:00

---

h n, h n đã ph i khó nh c tích cốp trong su t 5 năm tr i.
- Không, đáng ti c là không có, - vì th h n tr i.

Cô gái n m t n c i quy n rũ:

- Đ a tôi 200 ph -răng, anh s d dàng thoát thân.

H n nhìn cô không hi u:

- Tôi s d dàng thoát thân? Cô ng ý gì v y?

- À, đ n gi n là tôi mu n nói r ng tôi c n ph i ki m đ c 200 ph -răng tr c khi tàu chúng ta t i Dijon. Nh ng, có i anh không có đ 200 ph -răng.

- Ô không, cô nói gì v y, - Pierre g t đ u - t t nhiên là tôi có. Nh ng tôi hoàn toàn không bi t cô là ai! Th m chí cô cũng ch a t gi i thi u. Mà đây là c m t vi c...

Thoáng vài giây cô gái ng i im, không nói i nào. Sau đó cô h i cúi ng i v phía tr c, c n m b t ánh m t c a h n.

- Anh hãy th t ng t ng đ u gì s x y ra, n u nh bây gi tôi b t đ u gào lên, gi t c n hãm “đ phòng s c” và k v i tr ng toa r ng anh đ nh c ng hi p tôi. B i vì tr c đây đã t ng có nh ng tr ng h p các hành khách đàn ông đi đêm m t mình trong cùng cupe v i ph n tr đã gi nh ng trò nh th . T t c nh ng chuy n đó s đ a i cho anh nhi u đ u khó ch u đ y. Nào là c nh sát đ ng s t , nào là h i cung , r i i còn các nhà báo đang khao khát nh ng tin gi t gân n a ch ! Đ thoát kh i m t v bê b i ki u nh th , tôi nghĩ, anh s không ti c 200 ph -răng đâu.

- Tôi nghĩ r ng, v i tôi, v di n đ y c a cô s không thành đâu, cô b n quý m n , - h n th i nói và rít thu c.

- Anh hãy nghe đây này, - cô gái m m c i t tin, - tôi có c m t ng anh ch a tính đ c r ng tôi hoàn toàn không có ý đ nh đùa đâu nhé. N u tôi làm bù đ u tóc lên, xé to c áo ra, r i ch y ra hành lang gào m lên, thì anh s r t khó thuy t ph c nh ng ng i khác r ng anh không dịnh đáng gì đ n chuy n này c . Mà nh tôi đ c bi t, đ t n c này, ng i ta tr ng ph t r t nghiêm kh c nh ng ai có nh ng hành vi vô i đ i v i ph n !

- Cô qu là đê ti n h t s c...

Cô gái c t ngang i h n:

- Ch ng i không đáng tr 200 ph -răng đ thoát kh i t t c nh ng đ u khó ch u đó sao! Tôi nhìn th y anh đeo nh n c i. V anh s nói gì khi cô y đ c trên báo r ng ch ng cô y đã...

- Cô th t là ghê t m.

Cô gái m m c i:

- i không h n v y đâu! Tôi r t hi n lành v i anh đ y. B i tôi ch đòi anh v n v n có 200 ph -răng thôi, ph i v y không? Có nh ng tr ng h p tôi còn moi đ c nhi u h n g p b i c Ch ng h n 500, 1.000, đôi khi th m chí còn xoay đ c vài nghìn y ch ! Các chính tr gia v i ti ng tăm không m y trong s ch th ng vui lòng “ng” cho tôi nh ng kho n ti n không nh đ phòng ng a nh ng v xì-căng- đan. Tôi th ng bao gi cũng nh m tr c cho mình con m i. Tôi đánh giá anh kho ng 200 - 300, th m chí có th t i 500 ph -răng, nh ng tôi ch xin anh có 200 thôi.

- Cô thôi đi đ c r i đ y! - Pierre đ ng đ y ch p i y va-li c a mình và mu n nhanh chóng thoát kh i cupe.

- Hãy ng i xu ng đ y! - Cô gái ra i nh và ngay t c kh c quay ra ngáng đ ng h n, - hay là đ tôi kêu lên bây gi ! Trong chuy n này thì tôi lão luy n i m. Anh hãy tin r ng tôi r t lành ngh trong công vi c c a mình!

Pierre qu ng va-li xu ng gh và ng i ph ch xu ng. H n tin r ng cô ta r t dám th c thi nh ng i

đe d a đó n u nh h n m u toan ch ng l i cô t Li c nhìn sang, h n th y trên c m tay cô ta nh ng đ trang s c đ t ti n. Đó là m t b ng ch ng hùng h n cho th y cô ta không h c ng đ u khi nói r ng cô ta r t lão luy n trong ngh .

Cô gái ngó nhìn đ ng h đeo tay b ng vàng c a mình.

- Còn năm phút n a chúng ta s t i Dijon, mà tôi thì ph i xu ng b n đó, - cô nói b ng m t gi ng h t s c l nh lũng s v , - tôi cho anh đúng m t phút n a đ quy t đ nh. Phanh hãm phòng s c n m ngay d i c a cupe đây. Tôi ch c n vài giây là đ đ xé áo, vò tóc mình, cào m t anh và kêu c u. Tôi có th gào chói tai đ n m c...

- Còn tôi thì s l p t c k v i m i ng i s vi c trên th c t ra sao và cô là k l a b p th nào. Cô đ ng t ng r ng...

Cô gái phì c i khinh b :

- Nh ng k c ng dâm bao gi ch ng n n ra nh ng đ u thanh minh ngu xu n, nh ng ai mà tin chúng đ c. Nh t là trong nh ng tr ng h p nghiêm tr ng nh th này!

Pierre nh m d y, d i đ u thu c lá vào chi c g t tàn và sau vài giây l ng l ti n đ n tr c m t cô gái. Cô ta v n đ ng ch n ngang c a, m t tay n m l y c chi c áo s mi tr ng c a mình đ s n sàng xé to c nó trong ch p m t. Nh ng móng tay nh n ho t s n đ c a cô ta, rõ ràng ch c n vài giây là đ đ làm bi n đ ng khuôn m t h n - đ “t v” mà.

- Thôi đ c, - h n nói, đ ng th i nhún vai khu t ph c, rút t ví ra m y t gi y b c, - nh ng đ bù l i kho n này tôi đ ngh ph i tr l i tôi l i su t b ng hi n v t.

- B ng hi n v t? Th nghĩa là th nào?

- Tôi đ ngh cho phép tôi hôn cô, đ sau này còn có th v ng c khoe khoang r ng đã đ c hôn m t n quá t ng ti n trâng tráo nh t th gi i! Cô s nh n 200 ph -răng, còn tôi thì đ c cái hôn. Nh v y theo tôi, có l công b ng h n. Cô th y th nào, hay là cô có ý ki n khác?

Cô gái tóc vàng thoáng chút l ng l . Sau đó cô ch p l y m y t gi y b c, còn h n thì kéo cô v phía mình, ôm hôn say đ m. Đó là m t chi c hôn r t dài.

- Thôi đ r i, - cô gái th t lên r i qu y ra.

Đúng lúc đó đoàn tàu đ ng l i. Cô gái l i va-li c a mình kh i giá và b c ra. Pierre đ ng c a cupe d i theo b c chân cô đ c hành lang cho đ n khi cô b c ra kh i toa tàu. Đo n, h n tr l i, ng i xu ng ch c a mình, ch m m t đ u thu c m i và rút ra m t t báo. Đã vài phút trôi qua, đoàn tàu l i chuy n mình đi v h ng Lyon.

- Cô nhóc th t ranh ma, qu quy t, - h n l m b m không gi u v khâm ph c, - nh ng th t không may cho cô ta là đã g p ph i mình.

Nói đ n h n dứt chi c đ ng h và chi c xuy n vàng c a cô ta vào túi áo. L t qua m y trang báo, h n c n th n c t ra m t m u tin, trong đó có nói r ng ngày hôm nay, sau khi h t h n 5 năm tù, tr m m c túi Pierre Joli v a đ c phóng thích.